

POSUDEK OPNENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studenta: Mgr. Lenka Zítková

Název práce: Historie zámeckého parku v Opočně

Vedoucí práce: Mgr. Jindřich Kolda, Ph.D.

Oponent: PhDr. Sixtus Bolom-Kotari, Ph.D.

Obor a forma studia: Archivnictví

Povinná kritéria hodnocení práce	Stupeň hodnocení					
	A	B	C	D	E	F
Formální úprava a náležitosti práce						
Logická stavba a členění práce				x		
Jazyková a terminologická úroveň				x		
Náročnost tématu na teoretické znalosti				x		
Náročnost tématu na praktické dovednosti a na čas				x		
Adekvátnost použitých metod a způsob jejich použití				x		
Důkladnost zpracování (jdoucí do podrobností)				x		
Práce s literaturou (citace, poznámky)					x	
Práce s prameny (využití, citace, poznámky)				x		
Vymezení cíle a jeho naplnění				x		
Vlastní přínos studenta			x			
Využitelnost výsledků práce v teorii nebo v praxi				x		

Dílčí připomínky a náměty:

Atraktivní téma historie zámeckého parku v Opočně dosud postrádá zpracování v podobě vydané monografie. Otázka je, zda tímto automaticky platí, že je předmět zkoumání „v literatuře málo prozkoumaným tématem“ (s. 12 předložené práce)? Lenka Zítková měla k dispozici tři stavebně historické průzkumy staveb parku, jakož i inventarizaci dřevin z posledních let (2011, 2022, 2023). Zhodnocení úrovně (hloubky) zpracování, jakož i využitelnosti těchto zdrojů na s. 14 se mi jeví jako příliš stručné a v celém textu práce těžko rozlišuji „inspiraci“ výsledky provedených průzkumů od vlastního přínosu autorky (srov. přiznané citace pramenů „z druhé ruky“, s. 27, 40, 50). Jako přínos hodnotím, že autorka pracovala rovněž s archivními prameny, zejména s fondem Velkostatek Opočno, z něhož přináší i reprodukce ikonografických pramenů.

Hlavní nevyužitou příležitostí zpracovaného textu je téma samotného vzniku anglického parku v první čtvrtině 19. století, jeho zasazení do dobového ideového a stylového kontextu. Dvakrát konstatované zjištění ze s. 35, že se cesty v parku daly využít na procházky, je jistě dobrým základem, ale nepostačuje. Jako příklad nabízím vydanou publikaci *Pernštejský park* (Lenka Kalábová – Michal Konečný, Národní památkový ústav, 2021, např. s. 137), kde by autorka našla klíčové informace o vzniku konceptu anglo-čínských zahrad, jeho ohlasech v aristokratických kruzích a realizacích v českých zemích. Přečtení práce by ji také vyvedlo z přesvědčení, že čínský pavilon opočenského parku „je v rámci České republiky jedním z mála dochovaných pozůstatků vlivů orientální kultury na vývoj zahrad“ (s. 49 bakalářské práce). Je podivuhodné, s jakou lehkostí autorka vynáší zjednodušující závěry. V rámci identifikace dostupných pramenů vyjmenovává tři archivní fondy týkající se Colloredo-Mannsfeldů, z nichž třetí má být dle jejího soudu „poslední“. Doporučuji nahlédnout např. do fondů prvorepublikového Ministerstva školství či Státní památkové správy v Národním archivu. Druhý ze jmenovaných ostatně sama cituje na s. 50. Do charakteristiky zdrojů ani do jejího seznamu pramenů se však již nevešel. Proklamace typu: „Jak je z práce patrné, zdrojů pro bádání v historických zahradách a parcích není mnoho. I tak existuje řada zdrojů, o které se v bádání můžeme opřít“ (s. 62) napovídají spíše badatelské bezradnosti.

Poznámka: Absolvent studia historických věd by měl v jeho průběhu vstřebat informaci, že minulost je ve své úplnosti nezachytitelná. Měl by také – v ideálním případě – tento prvek prostoru bez proklamací a rychlých soudů dokázat vtělit do zpracovávaných textů.

Co se týká koncepce a struktury práce, působí poněkud nevyváženě. Patrné je to hlavně u nepřiměřeně stručného rozsahu a výstavby třetí kapitoly, *Zámecké parky a zahrady v České republice*. Název neodpovídá obsahu kapitoly, neboť se zde z celé „České republiky“ popisuje pouze jediná lokalita, Dobříš. Ostatně, pro charakteristiku historických parků a zahrad na určitém území nepovažuji vymezení současným politickým názvem státu za šťastné. Územní rozsah analyzovaného prostoru měl organicky vzejít „zdola“, z výzkumu sítě vztahů opočenského parku (vazby a aliance šlechtických rodů, stylové inspirace apod.). V části *Seznam pramenů a literatury* dochází k promíchání jednotlivých položek. Autorka si na jedné straně všímá, že stavebně-historické průzkumy a inventarizace jsou zdroji neveřejnými (s. 14), přitom je suverénně zařazuje do literatury mezi monografie, studie a články. Není mi rovněž jasné, co je míněno „Archivem kastelána SZ Opočno Tomáše Kořínka“? Jde o (kastelánský) archiv (na) zámku či soukromý archiv kastelána?

Z dílčích terminologických záležitostí: Označovat Colloredo-Mannsfeldy za italský rod (s. 13) je nepřesné. Československá měna měla po druhé světové válce zkratku Kčs, nikoli Kč (s. 50). Nevím, co se myslí informací, že se zahradník A. Červinka, který měl na starost zámecký park od třicátých let 19. století, vzdělával „v Německu a Rakousku“ (s. 37). Připomínám, že součástí „Rakouska“ tehdy bylo i Opočno a „Německo“ ještě neexistovalo.

Z formální a jazykové stránky textu je patrná nesystematičnost. Jen název šlechtického rodu, jenž vybudoval současnou podobu zámeckého parku, se v práci vyskytuje ve třech různých formách (srov. s. 19-20), podobně další rody: jednou Lobkovicové (s. 18), podruhé Lobkowiczové (s. 23). Občas se vyskytují duplicitní věty (s. 21), jazykově krkolomné útvary („dostalo město svoji kompletací“, s. 18, věta bez podmětu a přísudku na s. 25), interpunkční a pravopisné chyby (Opočno se nevyhnuli nepokoje, opočensko – s. 19, interpunkce na s. 25, 34). Nejednotnost panuje také v poznámkách pod čarou v citačním úzu. Tentýž archivní fond Velkostatek Opočno je jednou uveden pod SOA Zámrsk (s. 11), posléze již aktualizovaně pod SOA Hradec Králové, jednou je označován jako „fond“ (např. s. 30), jindy zkratkou „AF“ (s. 37).

Celkové posouzení práce a zdůvodnění hodnocení:

S vědomím uvedených připomínek a námětů konstatuji, že předložená bakalářská práce splňuje požadavky kladené na tento typ kvalifikačních prací. Autorka prokázala schopnost pracovat tvůrčím způsobem s literaturou i archivními prameny.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji stupněm D.

PhDr. Sixtus Bolom-Kotari, Ph.D.

V Třebchovicích pod Orebem dne 18. května 2024